

יורה רעה סעיף פב ג הלוות סמי עופ טהור

(כח) שפלו (כט) על זה (ג) (ל) ומי (לא) נמגנו (לב) צופ

תודה מזוכת

אוצר החכמה

תשובה

(ג) ווין נגוטן דאס טוּוּ. [פי'] נמזכנת חמס טולר פי' פ"ג מוזות נל' הוועט בערך
זאיה ביליטס כון מגן הוועט בכ' שאל' מזכיות מהלכין כמ"ש נ"ג וויתן נל' הוועט
קיטיש נ"ס ונדלו מנטזוטיס ומנטפלין געגומים כלגנס לי מומרים סס מפטי קאנטיסטס מוד'

אומל כלל כל זמן שלא שלקו כדאיתא בחולין דר' עז אין שיק להחשי להדם שבו בשם איסוד, וא"כ אף לתב"ח וספמ"ג מסתבר שלא יהיה בה משום מבטל איסור לטהרה לך יש בעצם להתר לשלוק העור אף بلا מליחה, אבל צריך לראות שלא יהיה על העור שוםبشر שפהלטתו סכין שאו יצטרך מליחת. ואין העור בכלל מה שנוהגן למלוח אף עצמות שאין בהם מוח וביצים גמורות דהיינו שלא היה מצוי להשילקה בהם לא היה זה בכלל המנהג.

משה פינשטיין

סימן לד

ברבר עופות פאואנע אם מותרין לשוחות

מע"כ יידי הראה ר' אפרים גריינבלאט
שליט"א.

בדבר עופות הנקרים פאואנע אשר בס' מלמד לוטען כותב להתר דברתי עם תגר"א הענקין שליט"א ולא ידוע עוף זה במדינה זו ולבן אין לשחות עליהם כי אין לנו מסורת עליהם. ודברתי עם הר"ר נפתלי קארעלבאך שהיה רב באשכנז ושאלתו אם זוכר הוא מקהלתו באשכנז בזה ואמר שלא ידוע לו זה שהוא אוכליין אבל בס' מלמד להוטען מעיד בשם רבו הרוב הילדעטהימער להתר אבל כותב שיש קהילות שאין אוכליין אותן ולבן אף שביש מסורת באיזה מקום יכולין לסמוד גם במקומות שאין להם מסורת על המסורת שבמקומות שאוכליין בדאיתא בש"ץ יוד"ס סי' פ"ב סי' י"א אם אין להם מגנט לאסור אף כשיודען מהמסורת עיישי' וגם מהטהיז' משמע כן וכן גם הגרא' עיישי' ועל המקומות שלא אכלו אותן אוili אין לחוש להם משום דאורי יש אצל עופות טמאין הדומין לה והנהגו איסור מחמת זה שאין מהתייבין לניגוג כמותן, מ"מ הוא על השם בלבד ודאי אין לסmodך אוili יש דומין לו שנקרו גיב' בשם זה וגם יש שינוי בהשתנות בין המדיניות אלא צריך דוקא שהטעדים יראו וכיירו בסביבות פין שעוף זה הוא שאוכליין אותו במדינה הזאת ויהיו אנשים אנסים מדקדים שלא יאמרו בודמי שווה קשה להשיג והרי אנחנו דואין שורב קארעלבאך שהיא רב בסמוד לשם ולא ידוע לו שאכלו אותן אוili אין שהתשובה בס' מלמד להוטען נכתבה

ואף אם נימא בהחולקים וסוברים דייכא דס בעור, לא מסתבר שישבו שיש הרבה דם ותהייה מהולקת רוחקה כי אל דיסכדו שיש רק מעט דם. ומצעינו כהיא בבני מעים دائיר משרשיא בחולין דר' קרי'ג שאין מהויין דם וכותב הרין שמעט דם יש בבני מעים אבל מתוך שדם מועט א"צ מליחה לפי שאותו דם המועט שבזה אינו פורש מהן בஸול, ובפמ"ג סימן ע"ה בש"ד סק"ג כתוב גם שבטל במעוטו. ומצעינו הרבה רשותם הראשונים סבירי שגם לכתחלה א"צ למלוח הבני בנ"ה סימן ע"ה מעים עין במרדי חילין שם בש"ר שמואל שאוטו מעים שקורין גרישוק אין מלחין אותו כוון דאיון מהויין בו דם ובשם ראב"ז שהראשונים לא היו מלחין כרס של בהמה קודם תשולם לגרוד השער משום שלא היו מהויין בו דם אבל עתה נתנו למולחו דסבירא לנו דהכרת לא הוציא ר' משרשיא מוחזק דם והוא כשיתת ר"ת בכרטס שהביא הרין אבל בבני מעים שאין מהויין בו דם סובר כהראשונים שאוי לכתלה אין מלחין דתשלום גירית השער היה עיי' רותחין כניתת הנגילה בשם הרמ"א. וגם בראי'ש איתא רק שבשביל השומר הדבק בהן שיש דם נגנו למולחו וכן אפשר שגם מה שמסיק המרדכי לכתחלה אין לעשות כן הוא גיב' מטעם שלפעמים יש שומן. חווין שאין בו משום אין מבטלין איסור לכתחלה על מיעוט הדם שבזה. איברא דהבה' כתוב דכתלה צריך למולחן משום מעת הדם דאית בזו וכן משמע בפמ"ג שם שכטב שאין מהויין דם לעניין דיעבד, אבל הוא דלא בהראשונים וא"כ מנא לנו לומר שלא לדבריהם. והטעם דיליכא משום אין מבטלין איסור לכתחלה גראה פשוט דכוון דקודם שיוצא שלא נפרש הא ליכא איסור דם נמצא שלא היה שם עדין איסור לבטלן והא"כ כשיצא עיי' הבשול יתבטל קודם שנעשה איסור אין בזה משום מבטל איסור. וגם תא יותר מזו מצינו בשפע היותר בסימן צ"ט סעיף ז' שלהרבה ראשונים ופסקו כן המתבר והרמ"א שמוור לכתחלה לבשל אין בו משום אין מבטלין איסור לכתחלה, אף הטור שאיסור בסימן קכ"ב וזה רק אטו שמא ישמש בהיתר מטע עיישי', והוא מטעם שאין כונתו לבטל אלא לבשל, והכא הוא עוד כיש' שאין ע"ז שם איסור כל ודאי מסתבר דאין בו משום אין מבטלין לכתחלה ושיטת הב"ח והפמ"ג צ"ע אך אוili התם בני מעים חווישין שמא לפעמים איכא דם טובא כחויזין שלפעמים אספיק. וגם אוili בני מעים שעומדין לבשול נחשב הדם בשם איסור לכשיצא מאחר דעומד לצאת והוי זה כמבטל איסור, אבל בעור שאין דבר

כדיותא בביברות דף כ שיש לחוש דעתם לא עשו המעשה פיריש. ואיך שתכח עדיפה משום דעתך שעת תולעים לא ירצה לknות חוקה על כל בעלי הגנות שיעשו מה שהוא לשובת פרנסתו דלא מרע אומנתו ומטעם זה אין לאסור כשלא בדק אבל לכתלה יש לבדוק, מים מה שנעשה בהפקטורי הוא דיעבד שאין לאסור אותם. ואין לערער על אלו הקונטים מןנו אם ברור שאין שם חשש איסורים אחרים ובעל נפש מן הראי שיחמירו על עצמן להחשייב זה כתמהלה.

ידידי,

משה פינשטיין

סימן לו

בunning ביצים שבמדינה זו שלא מוחוק בחולעים איך דיןו بلا נבדק

עש"ק ור' מנ"א תש"ז.

מע"כ יידי הנכבד מאד הרה"ג יהודה דיק
שליטא.

מכתבו מה פינחס קבלתי והנה בדבר הביצים נודעתיהם שהם כספנא מרעא שאין נקלות להיליד אפרוחים וממילא אין להם האיסור בנמצא בהם דם על כל הביצה אלא לזרוק את הדם בלבד. אבל ראייתי אתמול פארמער שעוסק בביצים ואמר לי שיש פארמער שעוסקים בתרויהו, להרכות ביצים שלאלו אין רוציםшибואו מוכרים משומם שמתקללים מהר, וועסקים לגדל אפרוחים שלאלו מגדים זקרים ומחזקיים אלו במקום אחר ואלו במקום אחר. ופארמער כזה כישש להם הרבה ביצים יותר מכפי שצרכיהם לגדל אפרוחים מוכרים גם את הביצים שנולדו מוכרים בתחום הביצים שלאלו זקרים אבל הם פחות הרבה мало שלאלו זקרים כי מרובם מגדים אפרוחים ובכלל אלו שלאלו זקרים מרובים יותר וא"כ הוא רוב גדול בבייצים הניכרים אלו שלאלו זקרים אף מפארמער אל. והרבה פארמער אין עסקים כלל לגדל אפרוחים ואלו אין להם כלל זקרים וכל הביצים שלהם הם שלא מוכרים ונמצא שמהניכרים בשוק עוד הוגדל הרוב למאד שהם мало שלאלו זקרים שאין נקלות שדם אין אסור כל הביצה.

ולכן ודאי יש מקום להתר סתם ביצים במדינה הוצאה מדין רובה. וא"כ לדין נאמנות של מסית לפי

לחותנו אלמא דלא היה מצוי את שם שיהיה לאכילה ואיך ודאי לא ימצאו עדים שיכירו בסביבע לומר שזו העוף שאכלו בערלין בקהלתו של הרב הילדעתיימער ובבעל המחבר מלמד להופיע. ובפרט שיט הרבה עופות הדומים לעוף זה שצרייך לו דקוק גדול שאין לסמוד על סתם אנשים ולא בחשב זה מסורת ואין לשוחטם. ואף אם היה מוסרת טוביה היה מהראוי שאל להתרום שלא יטעו בעופות הדומים להם כדמותם שם שהוא מנהג טוב.

ידידי,
אה"ח 1234567

משה פינשטיין

סימן לה

ב' דרך אלול תש"ט.

מע"כ יידי הנכבד מוה ר' ישראל גארדאן
שליטא.

בדבר פנקטורי שעווה סאלאט ממני ירקות ויש שם גם מין קרוב שקורין קרייט אם יש להושת חולעים כיוון שבעל הפנקטורי הוא נכרי או יהודי מחלל שבת שאין לו נאמנת על כשרות. הנה לאסור ירקות ופירוט בלא בדיקה מתולעים הוא דוקא במיניהם שמצוות בהם חולעים ומין קרייט במדינותינו שביראף היה מין המצווי בו חולעים והוא אסור בלא בדיקה. ואיך בבדיקה היו הרבה שלא רצוי לטסוך על בדיקת נשים משומם הטרחא הנדולה שהיה בבדיקה קרייטים שהיו צריכין לבדוק כל עלה ועלה, והוא גם יראי חטא כיותר שלא אכלו כל קרייט אף בבדיקה אנשים שחחשו שאין גם מהם נעלמו איזה מקומות שלא ראו שם בטוב. אבל במדינה זו אמעריקא בגין קרייט לא מצוי כלל חולעים ואיך אין מהmins שאסוריהם בלא בדיקה בסאן.

ולכן אף שלכתלה יש לבדוק משום דמה שבמדינה זו ליכא בהו חולעים. הוא לא מצד עצם המין שהוא שונה במדינה זו לעניין חולעים אלא משום שבעל הגנות עושים מעשה בשעת הורעה ובשעת הזמן שצד זה ליכא חולעים לנין הוא אליו כרומא דתליי במעשה דלא אולין בתר רובא

יורחה דעתה

אוצר החכמה

מורלה ומאות ומכ"ס יהלומים שולם ממנה, ה"כ לנכ"ל ממול לפניו שמתעוררניס מweis זיהויים נזוקים בנסיבות עס פמייסס אמוקנווניס, ונמקליס ונטחטיס קנדוליס מה"כ גמור עוטות גמוקולה צלי לטרנגייט.

וגם ה'ס ניקוט צוירלה מラン ספ"ק י"ד סי' ע"ל צעינן צר הוועה הכה צאליכיז עכל צר הוועה צימי, וצל הוועה צכל חיון חולכים מדין צלימת ממקולה, והAMIL צביזיס וטהטלומיס, גגה כל הילוופיס צוירקה צס מה"ק ה' צייזיס צלידין. ולי"ג צחצומת צית צלמה י"ד ח"ה קי' קמ"ד צמאנד צנ"ל, ה'ג נ' להה לאקל נמעטה צנווליס עמס [מלנד היליזיט] רק נהיירוף הקכתה גודלי קדוח, יעס"ה היליכות לדורי.

והנה צגוניס סהלה מלנדים עכ"פ מעופות שמקלים מוקולא ה'ג חיון פקפק צמימיס לי נמכלרו, וטהעפי"כ נתקו לסתיר מכה מקרון סמוקורה היעפ"ז צלאמדונל רק צולע סוכר וחייל נ' דוזו"ג, וגס נ' ר' חיון צלע טאג, עין ר' צלנדים רק' וצחל' רוכ ספל גודלי הילווניס צדעו צוא.

אבל דzon צלפינו לנכ' כמנמי דזוח מסקה ממול דנעניש סלנדים ע"ד ח'ינס צקיחיס צל, וגס פוח נ' צול צממי, וככל כתנמי צנני נכמ"ק צלן להעמיד סנסג ה'כל צל נרים צל דיעבד, ונפרט לנוין קדמתה הילילה, וטראפה מוש' ל'וס צמוכנישס קמייס, צלי ל'ודע מה מרליךיס, וצדנדים י'זמו' ח'ז' נמכתן צלון צהוקור מלהלות.

ע"כ עליינו לסתור ולעמוד נאצנמה ממורלה צל' נ' האציז לשחmittה עופות רק ממוקה שホール צדוק מהשס מעורנת מיניס, וטהטלומיס גדים רק ממן שאטמורלה ברורה צלי פקפק בין מזר הוכל ונין מזר גאנגע - וטאטי"ט י'ילנו ממכסולים ופגעה ח'ז' נקודות טרולן.

והרני דושית,
מצפה לרוחמי ה'

סימן קיג

ב"ה, יום ב' לס' אלה הדברים ד' מנ"א תשנ"ח לפ"ק

כבוד ידידינו הה"ג מופלא טובא הרב ר' יחזק'י הכהן
שליט"א

אוחדשה"ט וש"ת בכבודו,
יקרתנו ואקוונטם קובלמי, שנה נמעוררתי ע"י מע"כ ח"ח
מופלא וממושה על צמי מתנחים צל טופות, וגס
צקי צעינן גידול העסות הטוואלים נלה"ק, ע"ל
סמכתלה צסתמיה לאטפס מלה' נמקופה הילרונה
צמרליךיס וע"ז, מייסים צויסים צל קוני מרגנגוליס, וזה צלי^{אלה"ח 1234567}
לפי צלניט לטעמ' קמין ולערג גnis צויסים כדי לולות נקצת
ממן נמלים רעופות.

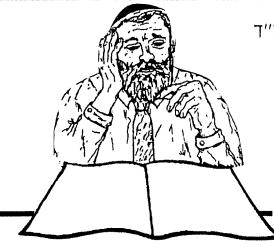
ונתברך למלטה מכל ספק שמייסים צמליניים לפטעמיס
צוכ' צו' ממן מרגנול עף צלה' לו מסולח
עליו ונמתקן סדווות מדקקי סהלה פרטו ממן זה.

והיות כי לנו נמתים מהמי פקיקת רכינו תלמ"ה צי"ז
סי' פ"ג צמימי עופות לדין לסתון ע"ז ולאין
לכל אוס עף ה'ל נמכו'ה צקנו'ה צהו' טוה, וכן נוגשים,
ולאין לטנות ע"כ.

וגם לדעה רכינו ה'ג' נטו"ע צלה' נחית לה, קיינו
צעופות צקדנו'ה חותם ונמלה' כל צג' סימיניס צל
טאלס צוגפס, ופק וקורקן נקלף, ווּקְנָע יתלה, מצל' זא
מקפיק לנטיט רכינו'ה צל צי' סידע צפלק ה'ט צמה
מלוח צלה'נו דורך ג"כ, ה'ג נמעטה חשת רכינו'ה ה'ג' גס
לעת רכ"י לגס זה לה מטפיק ונעין ידיעת נרולס מכל ד'
סימני טוליה.

והיות כי סדנדים נמקרים נס'ס נ' מגדי העופות
טה'ין להס צו' דיעת נצעה וגס ה'ס סומלי

THE Daf HaKashrus

A MONTHLY NEWSLETTER FOR THE RABBINIC FIELD REPRESENTATIVE

EGGS FROM WHITE LEGHORN CHICKENS ARE KOSHER

BY: RABBI ELIMELECH LEBOWITZ

RC-Egg industry

birds are considered to be kosher. [Nonetheless, due to the difficulty in identifying the non-kosher species, Rema Y.D. 82:3 rules that one may only eat those birds that have an established *mesorah* as being from a kosher species]. The Talmud (Chullin 59a and 65a) enumerates a number of specific characteristics to distinguish permitted and forbidden birds – the most crucial of which is that a *dores*, a predatory species of fowl, is not kosher. The Talmud clarifies that one characteristic of a *dores* is that it perches with two fingers on each side of the perch as opposed to kosher birds that place three fingers on one side of the perch and one on the other side. These rulings are codified in *Shulchan Aruch* Y.D. 82:1-2.

A number of years ago, the issue was raised in Israel that the White Leghorn breed of chicken – commonly used for egg laying – appears to perch in the 2-2 formation, which would seem to indicate that it is not kosher. The claim was made that although White Leghorns have been accepted as kosher for decades, breeding and genetic modification have effectively converted White Leghorns into a non-kosher breed. If this was true, the eggs laid by White Leghorns would also be non-kosher (see *Shulchan Aruch* Y.D. 86:1).

There is no substance to the recent rumors that the common White Leghorn chicken eggs are non-kosher. In fact, they are 100% kosher.

At the time, the issue was researched by the *Badatz* of the *Eidah HaChareidus of Yerushalayim*, in consultation with a Rabbinic expert in this issue, Rabbi C.Y. Cohen, and they concluded that there was no concern for the following reason.

As a rule, White Leghorns perch in the 3-1 formation and only resort to the 2-2 formation while in the process of settling onto a new perch or when they are forced to perch on a slippery stick,

A rumor recently circulated that many eggs are no longer kosher. In the opinion of the OU, there is no substance to these concerns. The following is a synopsis of the issues surrounding this matter.

The Torah lists 24 forbidden species of fowl and all other

crooked branch etc. The White Leghorn seemed to be uncomfortable and unsettled in the 2-2 formation which indicates that this position is unnatural and temporary. Similar patterns were observed in pigeons that are kosher birds that haven't been affected by genetic modification. In contrast, the researchers found that non-kosher birds regularly choose to perch in the 2-2 formation and seem quite comfortable and settled in that position. Based on this, the *Badatz* concluded that White Leghorns are considered to be a species that perches in the 3-1 formation and there is therefore no question that White Leghorns – and the eggs that come from them – are kosher.

Rumors about this issue resurfaced during the past few weeks. In response, a number of Israeli Rabbis involved in the original discussion issued letters confirming their decision that White Leghorns are a kosher species. An excerpt from one such letter, written by Rav Meir Brandsdorfer Shlita, a *Dayan* at the *Badatz* of the *Edah HaChareidus*, is reprinted below:

...מה שעומד בעיקר כתעת לנגידינו הוא על מה שיצא הערעור שהוא חולק את רגליו שהוא מורה על סימני דרישת אשר לכוארה ריוועתא גודלה היא, אמן האמת יורה דרכו כי כבר לפני כמה שנים שבאו גם אצלינו היב"צ דפה עיה"ק ירושת"ו לערער על זה כי העופות המטילות ביצים הם חולקים את רגיהם, וכןון הדבר כי בהשכמה הראשונה שמשמענו מוה חשבנו מאד וווכרי כי הגאון גדול הראב"ד מהרי"פ ציללה"ה חרד על זה כי שאלה נוראה היא, אמן למשחה יצאנו אז בכמה וכמה מקומות לבירר בנידון זה ועשינו כמה וכמה מבחנים בזוה והעמננו אותו על חוט מתוח או חוט ברזל מעבה ונתרבר לנו אם כי נconeון הדבר שבינו עד שמתיחסים שפיר על החוט ישנים לפעמים שהם חולקים אצבעותיהם אמן הדבר נוראה וניכר שאינם עומדים ומושבים היבט בביטחון רק עם כל השילשה אצבעותיהם יחד ובדקנו גם בעופות הטמאים וראינו בויה הבדל גדול בין חלוקת רגיהם של עופות הטמאים שהם מסודרים שנראה וניכר הוא שזהו טבעם אשר נבראו בזוה, משא"כ בתרגולים אלו דאפשרו כשהם עומדים בחולקת אצבעותיהם על חוט המתוח נראה וניכר בהם שאין עמידתם ביציות ושהן זו עמידתם הטבעית אלא באקריא בעלהן עד שם מתיחסים שפיר על עמדם כן ראיינו בעניינו וכן נתרבר לנו לאחר החקירה ודרישת בזזה, ועל סמך זה החליטו היב"צ שאין שום חשש בזזה עוזיה"ת.

In conclusion, a number of years ago the issue was raised as to whether White Leghorn chickens are kosher. At the time it was unanimously decided that those chickens, and the eggs laid by them, are kosher. As such, the OU Poskim agree that there is no substance to the recent rumors that the common White Leghorn chicken eggs are non-kosher. In fact, they are 100% kosher.

!פורים שמח!
The Daf HaKashrus wishes you a